

Πότε θα είμαστε έτοιμοι:

Η πρόταση της «Ομάδας των Βρυξελλών», για την μεταφορά γαλακτομικών προϊόντων από τα κατεχόμενα στις ελεύθερες περιοχές, πυροδότησε μια έντονη φραστική αντιπαράθεση ανάμεσα στον επίσημο ΔΗΣΥ και του εκπροσώπου των ΕΔΗ στη Κυβέρνηση, που δεν περιορίστηκε, ωστόσο, σ' αυτό το επίπεδο αλλά προκάλεσε ευρύτερες αντιδράσεις.

Δεν θα απασχολήσει σ' αυτό το σημείωμα η υποβόσκουσα ενόχληση του επίσημου ΔΗΣΥ για το ρόλο που διαδραματίζουν οι ΕΔΗ σε σχέση με τον κ. Κληρίδη, ούτε η πάντοτε υφιστάμενη διαφορά ανάμεσα στους επαναπροσεγγιστές και τους εθνικιστές του ΔΗΣΥ. Εκείνο που είναι όμως ανησυχητικό είναι ότι, παρόλο που διαρκώς μιλούμε για λύση του Κυπριακού και ενώ για μήνες τώρα συνεχίζονται οι συνομιλίες, καθόλου δεν φαίνεται να είμαστε προετοιμασμένοι για λύση.

Πράγματι, αν θελήσει κανείς να «σκαλίσει» κάτω από την επιχειρηματολογία που προβάλλεται ενάντια στην ιδέα που προτάθηκε, θα διακρίνει μια απροθυμία συνεργασίας με του Τ/κους, μια τάση επιθυμίας συνέχισης του διαχωρισμού και του απομονωτισμού τους, μια τάση εξακολούθησης της ταύτισης των Τ/κων με τον κ. Ντενκτάς και την Τουρκία και μη συνειδητοποίησης των αλλαγών που έχουν συντελεστεί στη Τ/κη κοινότητα. Στο βαθμό που αυτές οι εκτιμήσεις είναι σωστές, στον ίδιο βαθμό φαίνεται να μην είμαστε έτοιμοι για την αποδοχή μιας λύσης.

Τα θετικά αποτελέσματα - πολιτικά και άλλα - που θα προκύψουν από τη δυνατότητα εφαρμογής της σχετικής πρότασης, δεν φαίνεται να συνειδητοποιούνται. Αντίθετα υποδεικνύονται οι κίνδυνοι - υπαρκτοί μερικοί ανύπαρκτοι οι περισσότεροι - που καλύπτονται από ένα νεφελώδες «εθνικό συμφέρον» του οποίου το περιεχόμενο παραμένει εν πολλοίς ακαθόριστο, σκοτεινό και μη ψηλαφησίμο.

Ένας κίνδυνος είναι υπαρκτός, αυτός που αφορά την πιθανότητα μεταφοράς ζωικών ασθενειών και εδώ θα έπρεπε να επικεντρωθεί η προσοχή μας, πολύ περισσότερο γιατί μεγάλο μέρος των γαλακτοκομικών προϊόντων εξάγεται στο εξωτερικό. Όπως γίνεται αντιληπτό, τούτο ενδιαφέρει άμεσα και απασχολεί και τις ίδιες τις γαλακτοβιομηχανίες. Ούτε κίνδυνος εξουδετέρωσης της σχετικής απόφασης του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπάρχει, αφού η μετακίνηση του γάλακτος - όχι των μεταποιημένων προϊόντων - θα αφορά εσωτερική διακίνηση και όχι εξαγωγή από τα κατεχόμενα, εκτός και αν έχουμε αναγνωρίσει τα «σύνορα» του κ. Ντενκτάς και ούτε βέβαια ανακούφισης του καθεστώτος Ντενκτάς αλλά των απλών Τ/κων που δεν μπορεί παρά να μας ενδιαφέρουν τόσο για ανθρωπιστικούς όσο και πολιτικούς λόγους. Ούτε θέμα αναγνώρισης υφίσταται αφού η αναγνώριση ενός κράτους γίνεται από άλλα κράτη και όχι από κτηνοτρόφους, αγελαδοτρόφους ή εμπόρους. Σίγουρα δε πρόκειται εδώ για εμπορικές σχέσεις ανάμεσα σε κράτη, όπως κάποιοι σχολιογράφοι προσπάθησαν να παρουσιάσουν το θέμα αλλά εμπορικών δσοληψιών ανάμεσα σε άτομα της ίδιας χώρας. Ένα μέτρο οικοδόμησης εμπιστοσύνης που

λογικά θα πρέπει να ενοχλεί τον κ. Ντενκτάς και όχι την Ε/κη πλευρά. Αν και σοβαρό, τό θέμα της ανάγκης μη αναγνώρισης του κ. Ντενκτάς, γίνεται τόσο έμμομη ιδέα μερικές φορές που αγγίζει τα όρια της γελοιοότητας. Σε τελευταία ανάλυση πρόκειται για θέμα επικοινωνίας και αποκατάστασης επαφής, κάτι που εμείς επιθυμούμε και απεγνωσμένα αγωνίζεται να αποφύγει ο κ. Ντενκτάς, παρά οτιδήποτε άλλο.

Είναι η άποψη μας ότι για άλλη μια φορά η Κυβέρνηση παρουσιάζεται να μην έχει ολοκληρωμένη πολιτική vis-à-vis των Τ/κων, με μεγάλη πιθανότητα η όλη υπόθεση να κουκουλωθεί από μια παρωχημένη ερμηνεία του νεφελώματος του «εθνικού συμφέροντος», την αποφυγή προσπάθειας εξεύρεσης πρακτικού τρόπου ελέγχου των ζωικών ασθενειών και την κάθε άλλο παρά υγιή και ρεαλιστική πρόθεση κάποιων «να μη βοηθήσουμε του Τούρκους».

Κατά τα άλλα πιστεύουμε ότι και άκαιρη και αντιπαραγωγική είναι η έκταση που πήρε το όλο θέμα, γιατί δίνει τα λανθασμένα μηνύματα. Αν υπάρχουν οποιεσδήποτε πτυχές του θέματος που θα έπρεπε να συζητηθούν - και υπάρχουν, εκείνες της ανάγκης ελέγχου και προστασίας από τις ζωικές ασθένειες - τούτο θα έπρεπε να γίνει μόνο στο επίπεδο των ειδικών και του Υπουργικού Συμβουλίου. Δεν μας βρίσκει σύμφωνους η εκτίμηση του Προέδρου του ΔΗΣΥ, ότι λόγω της μη θετικής έκβασης των συνομιλιών το θέμα είναι άκαιρο, εκτός αν βέβαια δεν θέλουμε να «ενοχλήσουμε» τον κ. Ντενκτάς. Το αντίθετο πιστεύουμε εμείς. Ενδεχόμενη θετική αντιμετώπιση του θέματος θα έδινε θετικά μηνύματα τόσο προς το εξωτερικό όσο και προς τους Τ/κους, που ανεξάρτητα από τις μεθοδεύσεις του κ. Ντενκτάς προσβλέπουν σε χείρα βοήθειας από την Ε/κή πλευρά και κάποια αναθέρμανση της ιδέας της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Θα έπρεπε να είχε γίνει αντιληπτό ότι, ενώ είναι πολύ δύσκολο να γίνουν οποιεσδήποτε ρωγμές στη τουρκική αδιαλλαξία, οι ρωγμές ή μάλλον κάποια ανοίγματα θα μπορούσαν να γίνουν σιωπηρά και χωρίς φανφάρες σ'ένα επίπεδο που να αγγίζει τον απλό Τ/κο και έμπρακτα να του δείχνει τι έχει να κερδίσει μέσα από την επανένωση. Δεν υπάρχουν ενέργειες που να μην ενέχουν κάποια αβεβαιότητα και αν περιμένουμε να κινηθούμε σε πλαίσια πλήρους απουσίας κινδύνων, κανένα βήμα δε πρόκειται να γίνει και απλώς θα βιώνουμε την αδιαλλαξία του κ. Ντενκτάς, ο οποίος θα συνεχίζει εσαεί να ροκανίζει τον χρόνο, αφού το status quo τον βολεύει.

Άποψη μας επί του προκειμένου είναι ότι η Κυβέρνηση θα έπρεπε να αγνοήσει όσα λέγονται εκ του πονηρού και να συγκεντρώσει τις προσπάθειες της στην ανάγκη υγειονομικού ελέγχου που είναι ουσιαστική. Ίσως να μην έπρεπε να περάσει απαρατήρητη η προειδοποίηση του Κυβερνητικού Εκπροσώπου, ότι ενδεχόμενη απαγόρευση του εμπορίου σε κάποιους επειδή είναι Τ/κοι, θα άφηνε εκτεθειμένη ενδεχομένως τη Δημοκρατία σε προσφυγή στα διεθνή δικαστήρια.

Νεοκυπριακός Σύνδεσμος.

14/05/2002